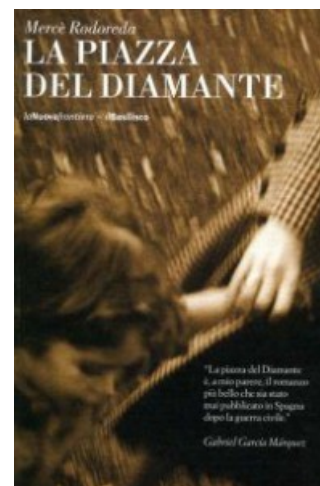

El meu país d'Itàlia, 26/07/2010

Appena ho chiuso "La piazza del Diamante" di Mercé Rodoreda, ho semplicemente pensato: ho letto un capolavoro. **Marco Lodoli**.

Viure a un país diferent del teu també té avantatges, de moltes menes, un d'ells és poder regalar als amics *La plaça del diamant*. Allà no el pots regalar perquè l'ha llegit tothom, ací sí, i jo el regale sovint i no sé com explicar-ho però regalar una obra mestra escrita en català a un lector italià fa que, per a mi, siga un regal molt especial.

Ja havia estat **publicat** al 70 i al 90 sense massa èxit. L'any passat una editorial xicoteta va decidir tornar-lo a publicar i van encarregar-ne la traducció a un traductor excel.lent, **Giuseppe Tavani**.

El cas és que l'editorial la va publicar com a '**operació de catàleg**', és a dir, perquè volien eixe llibre en el seu catàleg i prou, no en van fer una gran promoció i la primera tirada va ser de només dues mil còpies, ja n'han venut més de 60000, s'ha convertit en el llibre més venut de l'editorial i és el llibre que els ha permès de sobreviure i de traduir més literatura catalana.

L'any passat els oients de *Fahrenheit*, el millor programa de literatura de la ràdio italiana, el van triar **llibre de l'any**. Jo, darrerament, a banda de poder-lo regalar perquè es troba a tot arreu i a llocs visibles a les llibreries, em trobe que persones amb les quals no parle sovint de llibres, me'n parlen i en volen saber més, un gust.

Ací en vaig parlar de la traducció al sard.